

1.list Janův

¹ Což bylo od počátku, což jsme slychali, co jsme očima svýma viděli, a co jsme pilně spatřili, a čeho se ruce naše dotýkaly, o slovu života,

² (Nebo ten život zjeven jest, a my jsme viděli jej, a svědčíme, i zvěstujeme vám ten život věčný, kterýž byl u Otce, a zjeven jest nám,)

³ Což jsme viděli a slyšeli, to vám zvěstujeme, abyste i vy s námi obecenství měli, a obecenství naše aby bylo s Otcem i s Synem jeho Jezukristem.

⁴ A totoť píšeme vám, aby radost vaše byla plná.

⁵ Toť jest tedy zvěstování to, kteréž jsme slychali od něho, a zvěstujeme vám: Že Bůh jest světlo, a tmy v něm nižádné není.

⁶ Díme-li, že s ním obecenství máme, a ve tmě chodíme, lžeme a nečiníme pravdy.

⁷ Pakliť chodíme v světle, jako on jest v světle, obecenství máme vespolek, a krev Ježíše Krista Syna jeho očišťuje nás od všelikého hříchu.

⁸ Pakliť díme, že hříchu nemáme, sami se svodíme, a pravdy v nás není.

⁹ Jestliže pak budeme vyznávati hříchy své, věrnýt jest Bůh a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy, a očistil nás od všeliké nepravosti.

¹⁰ Díme-li, že jsme nehřešili, činíme jej lhářem, a neníť v nás slova jeho.

2

¹ Synáčkové moji, totoť vám píši, abyste nehřešili. Pakliť by kdo zhřešil, přimlůvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.

² A onť jest obět slitování za hříchy naše, a netoliko za naše, ale i za hříchy všeho světa.

³ A po tomť známe, že jsme jej poznali, jestliže přikázání jeho ostříháme.

⁴ Dí-liť kdo: Znam jej, a přikázání jeho neostříhá, lhářť jest, a pravdy v něm není.

⁵ Ale kdožť ostříhá slova jeho, v pravděť láska Boží v tom jest dokonalá. Po tomť známe, že jsme v něm.

⁶ Kdo praví, že v něm zůstává, máť, jakž on chodil, i tento tak choditi.

⁷ Bratří, ne nějaké nové přikázání vám píši, ale přikázání staré, kteréž jste měli od počátku. A to přikázání staré jestiť slovo to, kteréž jste slyšeli od počátku.

⁸ A zase přikázání nové píši vám, kteréžto jest pravé i v něm i v vás. Nebo tma pomíjí, a světlo to pravé již svítí.

⁹ Kdo praví, že jest v světle, a bratra svého nenávidí, v temnostiť jest až posavad.

¹⁰ Kdož miluje bratra svého, v světle zůstává, a pohoršení v něm není.

¹¹ Ale kdož nenávidí bratra svého, v temnosti jest, a v temnosti chodí, a neví, kam jde; nebo temnost oslepila oči jeho.

¹² Píši vám, synáčkové, žeť jsou vám odpuštění hříchové pro jméno jeho.

¹³ Píši vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž

jest od počátku. Píši vám, mládenci, že jste zvítězili nad zlým.

¹⁴ Píši vám, dítky, že jste poznali Otce. Psal jsem vám, otcové, že jste poznali toho, kterýž jest od počátku. Psal jsem vám, mládenci, že silní jste, a slovo Boží v vás zůstává, a že jste zvítězili nad zlým.

¹⁵ Nemilujtež světa, ani těch věcí, kteréž na světě jsou. Miluje-liť kdo svět, není lásky Otcovy v něm.

¹⁶ Nebo všecko, což jest na světě, jako žádost těla, a žádost očí, a pýcha života, toť není z Otce, ale jest z světa.

¹⁷ A svět hyne i žádost jeho, ale kdož činí vůli Boží, ten trvá na věky.

¹⁸ Dítky, poslední hodina jest, a jakož jste slýchaly, že antikrist přijíti má, i nyníť antikristové jsou mnozí. Odkudž známe, že poslední hodina jest.

¹⁹ Z násť jsou vyšli, ale nebyli z nás. Nebo byť byli z nás, byliť by zůstali s námi, ale vyšli z nás, aby zjevení byli, že nejsou všickni z nás.

²⁰ Vy pak máte pomazání od Svatého, a znáte všecko.

²¹ Nepsal jsem vám proto, že byste neznali pravdy, ale že ji znáte, a že všeliká lež není z pravdy.

²² A kdo jest lhář, nežli ten, kdož zapírá, že Ježíš není Kristus? Tentí jest antikrist; kdoť zapírá Otce, zapíráť i Syna.

²³ Každý kdož zapírá Syna, nemá ani Otce.

²⁴ A protož zůstaniž v vás to, což jste slýchali

od počátku. Zůstane-liť v vás to, co jste slýchali od počátku, i vy také v Synu i v Otcí zůstanete.

²⁵ A toť jest to zaslíbení, kteréž nám zaslíbil, totiž ten život věčný.

²⁶ Tyto věci psal jsem vám o těch, kteříž vás svodí.

²⁷ Ale pomazání to, kteréž jste vzali od něho, v vás zůstává, a aniž potřebujete, aby kdo učil vás, ale jakž pomazání to učí vás o všech věcech, a pravěť jest a neoklamavatelné, a jakž naučilo vás, tak v něm zůstávejte.

²⁸ A nyní, synáčkové, zůstávejtež v něm, abychom, když by se ukázal, smělé doufání měli, a nebyli zahanbeni od něho v čas příchodu jeho.

²⁹ Poněvadž víte, že on spravedlivý jest, znejtež také, že každý, kdož činí spravedlnost, z něho jest narozen.

3

¹ Pohledte, jakou lásku dal nám Otec, totiž abychom synové Boží slouli. Protoť svět nezná nás, že jeho nezná.

² Nejmilejší, nyní synové Boží jsme, ale ještěť se neokázalo, co budeme. Vímeť pak, že když se okáže, podobni jemu budeme; nebo viděti jej budeme tak, jakž jest.

³ A každý, kdož má takovou naději v něm, očišťuje se, jakož i on čistý jest.

⁴ Každý, kdož činí hřích, činíť proti zákonu; nebo hřích jest přestoupení zákona.

⁵ A víte, že on se okázal proto, aby hříchy naše sňal, a hříchu v něm není.

⁶ Každý tedy, kdož v něm zůstává, nehřeší; ale každý, kdož hřeší, neviděl ho, aniž ho poznal.

⁷ Synáčkové, nižádný vás nesvod. Kdož činí spravedlnost, spravedlivý jest, jakož i on jest spravedlivý.

⁸ Kdož činí hřích, z ďábla jest; nebo ďábel hned od počátku hřeší. Na toť jest zjeven Syn Boží, aby kazil skutky ďablovy.

⁹ Každý, kdož se narodil z Boha, hříchu nečiní; nebo símě jeho v něm zůstává, aniž může hřešiti, nebo z Boha narozen jest.

¹⁰ Po tomtoť zjeví jsou synové Boží a synové ďablovi. Každý, kdož nečiní spravedlnosti, není z Boha, a kdož nemiluje bratra svého.

¹¹ Nebo toť jest to zvěstování, kteréž jste slychali od počátku, abychom milovali jedni druhé.

¹² Ne jako Kain, kterýž z toho zlostníka byl a zamordoval bratra svého. A pro kterou příčinu zamordoval ho? Protože skutkové jeho byli zlí, bratra pak jeho byli spravedliví.

¹³ Nedivtež se, bratří moji, jestliže vás svět nenávidí.

¹⁴ My víme, že jsme přeneseni z smrti do života, nebo milujeme bratří. Kdož nemiluje bratra, zůstáváť v smrti.

¹⁵ Každý, kdož nenávidí bratra svého, vražedník jest, a víte, že žádný vražedník nemá života věčného v sobě zůstávajícího.

¹⁶ Po tomto jsme poznali lásku, že on duši svou za nás položil, i myť tedy máme za bratří duše své klásti.

¹⁷ Kdo by pak měl statek tohoto světa, a viděl

by bratra svého, an nouzi trpí, a zavřel by srdce své před ním, kterak láska Boží zůstává v něm?

¹⁸ Synáčkové moji, nemilujmež slovem, ani jazykem toliko, ale skutkem a pravdou.

¹⁹ A po tomť poznáváme, že z pravdy jsme, a před obličejem jeho spokojíme srdce svá.

²⁰ Nebo obviňovalo-liť by nás srdce naše, ovšemť Bůh, kterýž jest větší nežli srdce naše a zná všecko.

²¹ Nejmilejší, jestližeť by nás srdce naše neobviňovalo, smělou doufanlivost máme k Bohu.

²² A začez ho koli prosíme, běřeme od něho; nebo přikázání jeho ostríháme, a to, což jest libého před obličejem jeho, činíme.

²³ A totoť jest to přikázání jeho, abychom věřili jménu Syna jeho Jezukrista a milovali jedni druhé, jakož nám dal přikázání.

²⁴ Nebo kdož ostríhá přikázání jeho, v němť zůstává, a on také v něm. A po tomť poznáváme, že zůstává v nás, totiž po Duchu, kteréhož dal nám.

4

¹ Nejmilejší, ne každému duchu věřte, ale zkušujte duchů, jsou-li z Boha; nebo mnozí falešní proroci vyšli na svět.

² Po tomto znejte Ducha Božího: Všeliký duch, kterýž vyznává Jezukrista v těle příšlého, z Boha jest.

³ Ale všeliký duch, kterýž nevyznává Jezukrista v těle příšlého, není z Boha; nýbrž toť jest ten duch antikristův, o kterémž jste slýchali, že přijíti má, a jižť jest nyní na světě.

⁴ Vy pak z Boha jste, synáčkové, a zvítězili jste nad nimi; nebo větší jest ten, kterýž jest v vás, nežli ten, kterýž jest v světě.

⁵ Oni z světa jsou, a protož o světě mluví, a svět jich poslouchá.

⁶ My z Boha jsme. Kdo zná Boha, poslouchát nás; kdož pak není z Boha, neposlouchát nás. A po tomť poznáváme ducha pravdy a ducha bludu.

⁷ Nejmilejší, milujmež jedni druhé; nebo láska z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, a znát Boha.

⁸ Kdož nemiluje, nezná Boha; nebo Bůh láska jest.

⁹ V tomť zjevena jest láska Boží k nám, že Syna svého toho jednorozeného poslal Bůh na svět, abychom živi byli skrze něho.

¹⁰ V tomť jest láska, ne že bychom my Boha milovali, ale že on miloval nás, a poslal Syna svého obět slitování za hříchy naše.

¹¹ Nejmilejší, poněvadž tak miloval nás Bůh, i myť máme jedni druhé milovati.

¹² Boha žádný nikdy nespáčil, ale milujeme-liť jedni druhé, Bůh v nás přebývá, a láska jeho dokonalá jest v nás.

¹³ Po tomtoť poznáváme, že v něm přebýváme, a on v nás, že z Ducha svého dal nám.

¹⁴ A myť jsme viděli, a svědčíme, že Otec poslal Syna svého spasitele světa.

¹⁵ Kdož by koli vyznával, že Ježíš jest Syn Boží, Bůh v něm přebývá, a on v Bohu.

¹⁶ A myť jsme poznali, a uvěřili o lásce, kterouž

Bůh má k nám. Bůh láska jest, a kdož v lásce přebývá, v Bohu přebývá, a Bůh v něm.

¹⁷ V tomtoť jest k dokonání svému přišla láska Boží s námi, abychom bezpečné doufání měli v den soudný, kdyžto, jakýž jest on, takovíž i my jsme na tomto světě.

¹⁸ Bázněť není v lásce, ale láska dokonalá ven vyháni bázeň; nebo bázeň trápení má, kdož se pak bojí, není dokonalý v lásce.

¹⁹ My milujeme jej, nebo on prve miloval nás.

²⁰ Řekl-li by kdo: Miluji Boha, a bratra svého nenáviděl by, lhář jest. Nebo kdož nemiluje bratra svého, kteréhož viděl, Boha, kteréhož neviděl, kterak může milovati?

²¹ A totoť přikázání máme od něho, aby ten, kdož miluje Boha, miloval i bratra svého.

5

¹ Každý, kdož věří, že Ježíš jest Kristus, z Boha se narodil; a každý, kdož miluje toho, kterýž zplodil, milujeť i toho, kterýž zplozen jest z něho.

² Po tomť poznáváme, že milujeme syny Boží, když Boha milujeme a přikázání jeho ostríháme.

³ Nebo toť jest láska Boží, abychom přikázání jeho ostríhali; a přikázání jeho nejsou těžká.

⁴ Všecko zajisté, což se narodilo z Boha, přemáhá svět; a toť jest to vítězství, kteréž přemáhá svět, víra naše.

⁵ Kdo jest, ješto přemáhá svět, jedině, kdož věří, že Ježíš jest Syn Boží?

⁶ Toť jest ten, kterýž přišel vyznamenán jsa skrze vodu a krev, totiž Ježíš Kristus, ne u vodě

toliko, ale u vodě a ve krvi. A Duch jest, jenž svědectví vydává, že Duch jest pravda.

⁷ Nebo tři jsou, kteříž svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo, a Duch Svatý, a ti tři jedno jsou.

⁸ A tři jsou, jenž svědectví vydávají na zemi: Duch, a Voda, a Krev, a ti tři jedno jsou.

⁹ Poněvadž svědectví lidské přijímáme, svědectví Boží větší jest. Nebo totož svědectví jest Boží, kteréž vysvědčil o Synu svém.

¹⁰ Kdož věří v Syna Božího, máť svědectví sám v sobě. Kdož pak nevěří Bohu, lhářem jej učinil; nebo neuvěřil tomu svědectví, kteréž vysvědčil Bůh o Synu svém.

¹¹ A totož jest svědectví to, že život věčný dal nám Bůh, a ten život v Synu jeho jest.

¹² Kdožť má Syna Božího, máť život; kdož nemá Syna Božího, života nemá.

¹³ Tyto věci psal jsem vám věřícím ve jméno Syna Božího, abyste věděli, že máte věčný život, a abyste věřili ve jméno Syna Božího.

¹⁴ A totož jest to smělé doufání, kteréž máme k němu, že začez bychom koli prosili podle vůle jeho, slyší nás.

¹⁵ A kdyžť víme, že nás slyší, prosili-li bychom zač, tedyť víme, že máme některé prosby naplněné, kteréž jsme předkládali jemu.

¹⁶ Viděl-li by kdo bratra svého hřešícího hříchem ne k smrti, modliž se za něj, a dát jemu Bůh život, totiž hřešícím ne k smrti. Jestíť hřích k smrti; ne za ten, pravím, aby se modlil.

¹⁷ Každá nepravost jestíť hřích, ale jestíť hřích

ne k smrti.

¹⁸ Víme, že každý, kdož se narodil z Boha, nehřeší; ale ten, jenž narozen jest z Boha, ostříhá sebe samého, a ten zlostník se ho nedotýká.

¹⁹ Víme, že z Boha jsme, ale svět všecken ve zlém leží.

²⁰ A vímeť, že Syn Boží přišel, a dal nám smysl, abychom poznali Toho Pravého, a jsmeť v tom Pravém, i v Synu jeho Ježíši Kristu. Onť jest ten pravý Bůh a život věčný.

²¹ Synáčkové, vystříhejte se modl. Amen.

Bible Kralická 1613
The Holy Bible in the Czech language from the last
Kralická edition of 1613.

Public Domain

Language: český (Czech)

Translation by: Jan Blahoslav et al

Bible Kralická: Bible svatá aneb všechna písmena Starého i Nového zákona podle posledního vydání Kralického z roku 1613. První český překlad z originálních jazyků kladoucí důraz na liturgické užití a vroucí zbožnost. NZ přeložil Jan Blahoslav 1564. Pro překlad SZ byla vytvořena zvláštní rada nejvzdělanějších odborníků, vzdělaných na předních evropských evangelických universitách, které tehdy Jednota bratrská měla. Jejich překlad vyšel v pěti dílech v letech 1579-1593 (6. díl byl Blahoslavův překlad NZ). V r. 1613 vyšlo souhrnné vydání v jednom. Bratři vytvořili mistrné dílo, vrchol překladatelského úsilí slovanských národů. Bible Kralická měla navíc nemalý podíl na zachování českého jazyka v době pobělohorské a po staletí též tvořila most mezi Čechy a Slováky.

This PUBLIC DOMAIN (not copyrighted) Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org.

2023-10-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

d45ad03c-27cb-54be-b262-104c0dae0900